

vente at faa ved at søge at laane Pengene andetsteds. Jeg har ment, at en Rente af 4 pCt., som jeg selv havde foreslaaet, var en acceptabel Rente for Staten, navnlig naar henses til, at der baade er givet ganske rentefri Bevillinger og Laanebevillinger paa Finansloven til en lavere Rente end 4 pCt. Jeg har vist, at et Afdrag af $\frac{1}{2}$ pCt. var i Overensstemmelse med de gældende Regler for Amortisation af saadanne Laan. Jeg har imidlertid ikke kunnet opnaa, at man har forandret dette i det andet høje Ting, og jeg har derfor udtalt, at saa vidt det maatte lykkes Amtmanden at faa det nødvendige og ønskede Beløb til rimeligere eller billigere Vilkaar end de, man har bevilget Embedet i Folketinget, vil der ikke blive gjort Brug af denne Bevilling her, og at jeg i saa Tilfælde ikke vilde anse mig for forpligtet til — eller rettere sagt, at jeg vilde anse mig for forpligtet til ikke at forlange en saa høj Amortisation af Summen, som $1\frac{1}{2}$ pCt. vilde være, idet dette er en Amortisationsbetingelse, som Administrationen i de Tilfælde, hvor man har samtykket i, at der optages Laan hos Sparekasser eller andre Institutioner, ingen Sinde har fundet sig foranlediget til at fastholde. Jeg har derfor ment, at det er rettest at gøre dette høje Ting opmærksom paa, at det ikke er givet, at denne Bevilling bliver benyttet, og hvis den ikke bliver benyttet, og Amtmanden der vil bygge alligevel, vil det ikke være nogen Norm for mig, hvad man i den Henseende i det andet Ting har ment at ville paalægge Embedet med Hensyn til Afdrag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Juul Rysensteen): Paa mit specielle Budget findes der intet at forandre, det er blevet saa velvilligt behandlet i det andet Ting, at ingen Statsinteresser derigennem ere blevne krænkede, men at jeg endogsaa har faaet Bevillinger, som jeg ikke havde ventet, men som det glæder mig at have faaet. — At jeg naturligvis deler Finansministerens Beklagelse over, at de to Millioner ere tagne ud af Indtægtssiden, er klart. Det vil, som Finansministeren ytrede, muligvis forhindre, at jeg kan komme til at bygge de Jernbaner i Jylland, som Befolkningen ønsker, og som bleve bevilgede i Fjor, men man maa jo saa se Tiden an, hvorvidt der er Penge i Statskassen til at foretage noget i den Henseende. Jeg finder i alt Fald ikke Anledning til at foreslaa at forandre noget paa mit Budget.

P. G. C. Jensen: Efter de Udtalelser, som ere fremsatte af den højtærede Konseilspræsident og de øvrige ærede Ministre, vil der ikke fra Ministeriets Side blive fremsat Forslag om Forandringer i det os oversendte Forslag til Finanslov. Ministrene have i det hele erklæret at kunne tage mod Finanslovsforslaget med Hensyn til de Bevillinger, som ere givne dem, saaledes som det her foreligger. I Forbindelse dermed have ganske vist de Herrer Forsvarsministre, særlig den højtærede Krigsminister, udtalt Beklagelse over, at det ekstraordinære Budget for Krigsministeriets Vedkommende er blevet beskaaret paa en Maade, som han ikke er tilfreds med, og jeg deler fuldstændig denne Beklagelse. Jeg tror at turde sige, at der ikke fra dette Tings Side vil være nogen Hindring for at bevilge, hvad der maa anses for passende til at holde vort Forsvar i forsvarlig Stand, men saa længe det andet Ting indtager den Holdning, det hidtil har taget, og navnlig saa længe det ytrer en vis Slaaen-sig-til Ro, en vis Ligegladhed — om jeg saa maa sige — med Hensyn til denne Sag, maa det ogsaa have Ansvar for de Mangler, der maatte fremkomme, og de Følger, der kunne komme deraf. — Jeg slutter mig endvidere til de Udtalelser, der ere fremsatte om det beklagelige i, at der endnu ikke er truffet Bestemmelse om Forbedringer i Underofficerernes Lønningsforhold, noget, der i højeste Grad trænges til.

Medens de ærede Herrer Ministre saaledes i det hele have kunnet erklære, at de kunne tage Finansloven med de foreliggende Bevillinger, er der nogle enkelte Punkter, paa hvilke der er faldet Udtalelser, til hvilke jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger. Jeg vil først med Hensyn til den i Folketinget udstemte Indtægtsbevilling, som er foreslaaet af den højtærede Finansminister, paa et Beløb af et Par Millioner Kroner til Anskaffelse af Materiale m. v. til Jernbaneanlæg, gøre opmærksom paa, at det i og for sig er fuldkommen berettiget fra Folketingets Side at stille sig, som det gør. Thi der staar i den paagældende Lov af 27de April 1900, at det ved særlig Lov skal bestemmes, hvorledes Pengene kunne tilvejebringes ved Laan, for saa vidt de ikke kunne tages ud af Kassebeholdningen — saaledes omtrent staar der. Det er altsaa i og for sig rigtigt at sige, at man vil have en særlig Lov om denne Sag. Det er Skade blot, at man ikke er kommen til Ende med Be-